

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauina[e] Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

De iure anulorum aureorum. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150738

¶ Qui portat signū
o. Adde text. in c. in
nō nullis. de iude.
l.ē signū distinguit
homīnē ab homīne.
facit. c. si iudeus laicus
de sent. ex cōmū. lib.
vj. l.ē in habitu. vt in
lapud Labcopē. in.
s. si quis virginem.
ff. de iniurijs.

¶ Et sic legitimatus
est verē legitimus. Ad
de Doc. in c. p. vene-
rabilē. q. fil. sint legi.
& p. Anto. de Rosa.
& Ludo. de fard. in
fuis trac. de legitima-
tione. & an legitimati
dicantur legitimari &
an cōprehēdantur sub
statuto loquēte de fi-
lijs legitimis. vide
glōf. in c. innotuit. de
elec. An. de bu. in c. tā-
ta. qui si. sint legi. An-
to. de bu. in c. per ve-
nerabilē ep. tit. Lud.
ro. in l. si is qui p. em-
ptore. ff. de vfu. ang.
cōf. l. xv. incip. pro re-
formatioe. l.ē legiti-
matus assimilatur ho-
mini medicato amor
bo. i. quo semp rema-
nēt aliquē cicatrices
secundū Bal. notabi-
liter in c. si. in h. colū.
de transla. epi. l.ē le-
gitimatio est similis
archimix quā facit
apparere q. non est.
ita dicit Bal. in c. in
ix. col. ver. legitima-
tio. de consti.

¶ An Imperator pos-
sit legitimare. Adde
Pet. de Anch. cōf. ecc.
vi. incip. primum du-
biū. non est nouum.
Anto. de Butr. cōf. l.
xix. incipiente. quia
hic agitur de potesta-
te episcopali.

detur tenere q. qñ perdit feudū ppter alle-
nationē nō requisito dño. licet istud delictū
cōmittat in dominū. illa distinctio debeat
teneri. Aut recipit pro se & liberis. & nō no-
cet liberis. Aut recipit simpliciter & nocet.
Adde q. dixi in l. j. s. de bo. lib. Vñ tamen
scias q. vbi cūq. dixi delictum patris nocere
filijs. procedat eo casu quo feudum per-
uenerat ad patrem secus si nondum perue-
nerat. sed sperabatur peruenire puta habeo
feudum. me viuentē filius cōmisit delictū.
ex quo si haberet feudum esset priuatus. &
noceret filijs eius & nepotibus meis. ¶ Que-
ritur an me mortuo nepotes ex eo possint
ad feudum venire. dic q. sic per illam. l. si.
de interdic. & re. per. l. ad opitium. in fin. ff.
de adop. quia nō veniunt ex persona patris
sed aui filio sublato de medio. nisi forte es-
sent in eius potestate. ne ipse indignus gau-
deat feudo ex persona illorū per. l. quæritur
ff. de bo. lib. Sed dic q. nō gret ei etiam vius
fructus. sicut cōtingit in multis casibus no-
in aut. l. itē. j. de bo. quæ libe. Sed olim nō sic
poterat prohiberi acquisitio facta per filiū.
Et ista videntur de mente Bar. in d. l. j. & q.
plenē nō in l. diuus. de iurepa. Opp. in glōf.
seq. cōtra tex. dum dicit q. filij postea nati
erunt serui. Nam licet nascant ex seruo. nō
sequitur q. sint serui. quia nō inspicitur cō-
ditio patris in hoc. sed cōditio matris in hoc
& non patris. gl. propter. h. d. tex. intelligen-
dū quādo nascerent ex ancillis. vel qñ esset
casus in quo deberent sequi conditionē pa-
tris. triffa est. dic ergo illud esse verū regula-
riter. Fallit hoc quādo pater ppter delictū
suum commissum de libertate redigitur in
seruitutem. quia tunc filij eius etiam quan-
tum ad seruitutem sequuntur cōditionem
patris & non matris. vt etiam si sint nati ex
libera sint serui. Casus hic est notabilis. &
est quartū notabile. q. ex ista. l. colligif. Vñ
mō nō gl. & signa eā. quia magistra est. & c.

¶ Non solum patronus potest libertum reuocare in ser-
uitutem propter offensam. sed etiam eius heres cōsan-
guineus. non autem extraneus.

¶ Quod non sit extraneus expositio. actio id est officium iudicis. si materia hoc exposcit.

¶ Si seruus. ergo nequam.

LEX III.

¶ Liberti non. ¶ No. hic q. reuerētia quæ debetur
patrono. debetur etiā heredi eius.
Et glo. dicit etiā extraneis. q. est verū in eo q. consistit
in nō faciendo. vt. l. venia. de in ius vo. secus si in facien-
do. vt in l. liberti libertatē. s. tit. iij. ¶ No. secundū quod nō solum
patronus potest reuocare libertū in seruitutē propter offensam.
sed etiā heres eius. gl. restringit hæc ad heredē sanguinis scilicet
filiū. sed & ad extraneū heredē hoc ius nō transit vt in aut. vt libe-
de cetero posita. j. ti. j. aut. sed hodie in fi. dum dicit. vel eius filios
& sic non transiret hoc ius in filium licet dixerim contrarium. s.
de bo. libe. in l. j. sed illud non poterat esse verum de iure veteri.
Item no. tex. ibi dum dicit ingrati actio. aliqui habēt ingratias. sed
secundū primam literam exponitur actio id est officium iudi-
cis propter ingratitudinem secundū gl. & sic not. quod nō est
extranea expositio actio. id est. iudicis officii si materia hoc ex-
pōicit aliās deberet intelligi propriē. & non includeret officium
iudicis. Aliquando tamen illud loco actionis proponitur. vt in c.
fi. de offi. iudi. ¶ Vñ mō not. in fin. in verbo nequitiam. secundū
Bal. ¶ quod si seruus ergo nequā. alibi dicit gl. si seruus. ergo fur.
vel capifer. vt no. gl. in l. Julia. circa princ. de actio emp.

¶ Ingenui licet etiam sint in dignitate militari. si offendunt patronum patris eorum
possunt in seruitutem reduci sicut ipse pater. non tamen propter delictum patris.
sed proprium.

¶ Quid pro sit eis ingenuitas.

LEX III.

¶ Libertina. ¶ No. hic q. licet filij libertorum non
sint liberi. sed ingenui vt in l. q. ex. l. i.
bera. s. de ope. liber. tamen tenentur exhibere reueren-
tiam patrono patris sui sicut eorum pater. ¶ No. q. licet
sint ingenui. & sint etiam in dignitate militari. si offendunt patronum
patris eorum. possunt in seruitutem reduci sicut ipse pater.
non tamen propter delictum patris. sed proprium. & hoc tenet
gl. hic posita. q. est notandum. sunt ergo ingenui. sed reputantur
liberti quātū ad prædicta. ¶ Sed quid prodest eis ingenuitas. si
deo vt admittantur ad officia publica. ad quæ nō possunt admitti
liberti. & ad honores. vt. j. si seruus vel libe. ad decurio. alij. Po-
terunt etiam portare anulos. aureos. & etiam togā romanorum
sicut alij ciues romani & ingenui quod facere non poterant prius
tes eorū quia liberti. sed non obstat ista ingenuitas propter in-
gratitudinem & offensam poterant etiam non obstante hoc ius
in seruitutem reuocari. simile in aut. sed hodie. j. tit. j.

De iure anulorum aureorum.

Rubrica.

**¶ Differentia inter ius anulorum aureorum. & restituere natalibus. & q. quid
concedatur. & nu. i. & s. i.**
**¶ Legitimus an sit verē legitimus. ac si fuisse legitimus natus. & quid in statu
Quod non possit aliqua communitas per privilegium vel statum legitimare spuriū.
sicut nec restituere famam. nec alia concedere. quæ principi reseruat.
An saltem possit circa spuriū dispensare. ut non obstante defectu natalium. quæ
potest tollere possit patri succedere?**
**¶ Imperator an possit legitimare in terris ecclesie romanæ. quo ad temporalē iurisdictionē.
Si reperitur legitimatio facta per comitem palatinum cum aliqua reservatione ut qui
legitimus nō succedat cū legitimis. an ista reservatio habeat legitimatōnem. ut
Licet olim essent tria genera personarum. scilicet serui. liberi. & ingenui. quales
hodie non sunt nisi duo. scilicet serui & ingenui.**

LEX I.

¶ Ræmitte. ¶ Quod olim liberti nō po-
rāt portare anulos aureos. & cō-
bus romanis. nec poterāt portare togā. vt
scernerentur ab ingenuis. sicut videmus
in iudeis. q. portant signū O. vt cognoscantur
a christianis. Sed interdū impetrabāt ab imp-
ratore vt possent anulos aureos portare vt in isto tit. l. & cū
gas. vt. j. de ius. fil. l. sed si accepto. per hoc tamē non efficiebantur
ingenui. nec mutabāt statum. sed obubrabāt vt quāntū ad hunc
actū haberentur pro ingenuis. & sic erat quædā dispensatio
non obstante defectu libertinitatis possent vti anulis. in alijs or-
go habebantur pro libertis. quia dispensatio poterat fieri quo
quædā. & quo ad alia non. hoc vult. l. j. huius tit. ¶ Si autē
tuebātur natalibus. mutabāt statum. & efficiebantur ingenui. sicut
si fuissent nati liberi in omnibus & per oia. quia ista restitutio erat
quo ad oia. cū quis non possit esse in duplici statu. vt. l. si pariter
in fi. ff. de lib. cau. & j. de lat. liber. tol. l. j. & quædā erat reuocatio
tūtilis. & nō erat fictus ingenuus sed verus. quia princeps in
his q. cōsistunt in iure non inducit fictionē. sed veritatem. & hoc
etiā vult. l. j. in fi. ¶ Et ista differentia colligitur ex l. sed si hac. & p.
tronū. ff. de in ius vocā. & sic legitimatus est verē legitimus. & si
fuisse legitimus natus. Et ideo statutum loquens de legitimis cō-
prehendit etiā legitimatos. q. nō esset si esset fictus legitimus. vt
no. Bal. in l. cū acutissimi. j. de fideicō. dicit ergo in l. huius tit. q. d.
la restitutio nataliū nō pōt cōcedi per ordinē decurionū. quia
reservatis principi sicut plura alia q. posuit hic Bal. post Nico-
ma. vt cōcessio ventæ ætatis. vt. ff. de mino. l. iij. in pri. & C. de lib.
qui ve. æta. impe. l. j. Et eodē modo nō pōt aliqua cōitas q. p.
legiū vel statutū legitimare spuriū. sicut nec restituere famā. nec
alia quæ princeps sibi reseruat. sed est quæstio an salte possit
ca spuriū dispensare vt nō obstante defectu nataliū quæ nō pōt
tollere possit patri succedere fuit q. disputata. de qua rōge Bal.
in l. iij. ff. de test. & communiter tenetur quod non Bal. tenet hoc
in spurio nato ex incestuoso vel adulterino cōiune detur
ria delinquendū. sed in alijs tenet contrarium. quia sicut lex facit
spuriū habilem ad succedendum matri si non est illustris. vt
l. si qua illustris. infra ad offi. ita potest statutum facere habilem
ad succedendū patri. quia successiones sunt de iur. ci. & pōt
vt l. obuenire. ff. de verbo. signifi. ¶ Et an Imperator possit
mare in terris ecclesie Romanæ quo ad temporalē iurisdictionē

ditionem Bal. hic tenet q. nō. Bar. tenet cōtrariū per l. qua in p. via. de rit. nup. Sed idē Bal. distinguit aliter. j. de fideicō. l. eā quā. & ibi vide per cū. Vltimō dubitari vidi j. si reperitur legitimatio facta per comitem palatini cū aliqua reſeruatione puta q. legiti- matus nō ſuccedat cū legitimis, quod regulariter eſſe non debet. q. uiliſſi diſſerat à legitimis, vt dicitur in auſ. quib. mod. nat. eſſi. legi. & ſicut videmus in filio adopta. j. de ſuis & legi. l. etſi parēs. An iſta reſeruatō habeat legitimatiōē vitare tanquā contrariā naturæ eius: quia cū ſit reintegratio ſtatus debet eſſe vniuerſalis quo ad omnia. ergo &c. & quodā vidi tenere iſtā partē per c. ve- nerabilem. qui ſil. ſint legi. quia ſi valeret, eſſet monſtruoſa vt ibi habetur in tex. In contrariū q. iſta reſeruatō vitietur & nō vitiet per l. eſſi precario. ff. de preca. Ego cōſuluit q. nō vitiet nec vitie- tur ſed faciat tranſire legitimatiōē in aliud nomē. ſ. diſpenſatio nūcquā pōt fieri quo ad quædā. vt iſta l. ij. arg. l. vbi vbi ita dona- tur. ff. de do. cauſa mor. quia verba ſunt intelligēda ſecundū ſub- iectā materiā, & prout ei cōgruunt. l. ſi vno. in prin. ff. locati. ho- die autē in liberto nō eſt neceſſaria impetratio anulorū aureorū: nec reſtitutio nataliū: quia ſtatim q. ſunt manumīſſi efficiuntur ciues romani & ingenui per l. imperialem. in auſ. vt liberti decæ- tero. poſita hic quæ incipit ſed hodie. ſed nō obſtante hac inge- nuitate propter quā poſſunt poſſeri oneribus & dignitatibus, ni- ſi hominibus ſuſpatr. reſeruatō patronis, vt etiā propter offenſam poſſint eos deducere in ſeruitutē niſi iuſpatronatus remiſerint. quia tunc non niſi ex certis cauſis de quibus in corpore. j. Et ſic ſicut olim eſſent tria genera perſonarū. ſ. ſerui liberti, & ingenui. hodie non ſunt niſi duo. ſ. ſerui, & ingenui. Et iſta ſufficiant in hoc tit. Or faciamus vacationes vſq. ad ſanctum Lucam.

Qui admitti ad bonorum poſſeſſionem poſſunt. Rubrica.

1. Differentia inter aditionem hereditatis: & bo. pos. & quid hodie. & n. 1.
2. In pretorium dicitur uia uox in. ciuili. & ſic eius pars cum multis ſunt partes eius.

Super rubrica. j. Queritur hic quare fuerit inuēta bo. pos. à prætoribus: nōne ſufficiebat prouiſio iuris ciui. l. xij. tab. per quā ille cui deſerit hæreditas poteſt eā adire, & nuda volūtatē ſua, abſq. eo q. adeat iudicē quia ſtatim efficiuntur dñs directus omniū rerū & omnia iura actiue & paſſiue quæ erāt apud deſunctū trāſſe- runt in eū. Sed in bo. pos. acquirēda neceſſe eſt adire iudicē & olim erat neceſſe petere ſibi decerni. vt in l. j. & etiā erat neceſſa- riū decretū iudicis. Item per eā tranſferuntur iura directā: ſed per bo. pos. tranſferuntur vtilia. inſtitu. de bono. poſſeſ. j. quos autē. Item hæreditatis aditiō poterat quādoq. fieri vſq. ad xxx. an. vt nō j. de iure delibe. l. licet. ſed bono. pos. debet peti. vel j. annum ſi eſt de liberis, vel infra cētū dies, ſi eſt de tranſuerſalibus. l. j. §. lar- gius de ſucceſ. edi. & in l. ij. quis or. in bo. pos. ſer. & ſic pinguius prouidebat ius ciuile quā ius prætorium. Reſpōdeo verū eſt in his quibus ius ciuile prouidebat: ſed multi erant caſus in quibus non prouidebat, ideo fuit neceſſaria prouiſio prætoris qui ſup- plebat deſectus iuris ciuiliſ. deſiciebat autē ius ciuile tam in cau- ſa teſtati quā etiā in teſtati vt ecce. Nā non deſerebat ius adeū di hære. ex teſt. niſi ei qui erat inſtitutus in teſtamento nuncupa- tiuo, in quo teſtator in præſentia teſtium exprimebat nomen hæ- redis. l. hæredes palā. in prin. de teſt. Sed quia multi teſtatores no- lebant q. in eorum vita ſciētur facta ſua, & ſuper hoc non erat prouiſum de iure ci. prætor adinuenit formā teſtamenti in ſcri- ptis, in qua teſtator manu ſua ſcribit voluntatem ſuam ſine præ- ſentia teſtiū & poſtea claudit & adhibet teſtes vt ſupra clauſulā vel linteum ſe ſubſcribant, & opponant ſub ſigilla. & tamē nihil ſciunt de cōtentis in ſcriptura & talem inſtitutionem ſecundū formā & conſiliū prætoris, prætor adinuenit remediū dādo inſti- tuto bo. pos. ſecundū tabu. quæ fuit inuēta principaliter propter teſt. in ſcriptis facta: poſtea vērō per iuris authores hoc remediū fuit extenſum ad inſtitutū in text. nuncupatiuo, vt poſſit petere bo. pos. quæ dicitur ſecundū nūcupationem. vt j. de bo. pos. ſe- cundū tab. l. ij. & ecōuerſo ius adeū di hæ. quod cōpetebat inſti- ex teſt. nuncupatiuo fuit extenſum ad inſtit. in teſt. in ſcriptis. & ſic ius ciuile & prætoris adinuicē cōmunicarūt ſua remediā: & principes approbauerunt formā datā à prætorē. l. hac cōſultiſſi- ma. j. de teſt. l. tē bo. pos. cōtrata. quia ſi pater præteribat filiū emā- cipatū, ius ciuile id eſt. l. xij. tab. de nullo remedio prouidebat, & ſic remanebat exclusus: quia per emācipatiōē ſoluebat agna- tiō, & illud ius ciuile nō conſiderabat niſi agnationē. Verū quia

in emācipato durabat ius ſanguinis, licet deſiceret ius ciuile. & ſic erat inuſtū q. remaneret exclusus, prætor ſibi prouidit de bo. pos. cōtrata. verū quia nō debebat eſſe deterioris cōditiōis filius in poteſtate quā emancipatus. Idcirco prætor prouiſionem ſuā extēdebat etiā ad filiū in poteſtate. vt licet haberet ius dicen- di nullū. l. l. xij. tab. habeat etſiam ius cōtrata. l. ſi quis. ff. de leg. pre- ſtā. Sed non ſic ecōtra ius dicēdi nullū extenſum eſt ad filiū emā- cipatū, de iure ſtorū. vel Codi. ſed per ius authenticorum ſic ſi fuit præteritus ſine cauſa vt nō. gl. in auſ. de hæ. & ſal. §. ex hæreda- tos per. §. cū aliud. in auſ. vt cū de ap. cog. de quo etſiam nō. in l. ſi- lius. ff. de mīno. Similiter in ſucceſſati quia ius ci. l. xij. tab. non prouidebat agnatis. i. cōiunctis ex latere patris. Et poſtea per ſe- natuſcō. orſicianū & Tertullianū fuit prouiſum filiō in hære. ma- tris, & ecōuerſo matri in hæredī. filij: licet inuicē non ſint agna- ti. Aut alijs aut cōiunctis ex latere matris qui dicuntur ſimplici- ter cognati, non erat prouiſum de iur. ci. & ſic remanebāt exclusi quia talis cōiunctio nō erat ſufficiens ad obtinēda bona vel hære- ditatē cōiuncti. ideo tanquā vacatiā applicabatur ſiſco. l. ſi. ff. de ſucce. edi. verū quia in eis vigeat ius ſanguinis prætor eis proui- dit de bo. pos. vnde cognati. & ſic nō applicantur ſiſco, ſi reperit aliquis de cognatis vſq. ad certū gradū. q. dic vt in l. certū. j. vno de cognati. verum quia nō debebāt eſſe deterioris cōditiōis agna- ti, & etiā illi cognati quibus erat prouiſum à iure ciui. vt mater in bonis filij, vel ecōuerſo, quam eſſent ſimplices cognati, idcir- co prætor etiā ad illos voluit remediū ſuū extendere, & inuenit bo. pos. quæ dicitur vnde legitimū, quæ datur cognatis à iure ci. & de bo. pos. vnde cognati. vt j. vnde legi. per totum. Non ſic ius adeū di cōpetens illis de iure ciuili fuit extēſum ad cognatos de iure ſtorū vel Codi. ſed per ius authenticorum in auſ. de ſucceſ. ab inte. bene extēditur quia tollit differētia agnationis & cognatio- nis per illā auſ. vt ſicut agnati poſſunt perpetuō adire, & accipiūt iura directā. ita & cognati, tamē nō habent neceſſe iudicē adire. j. Sed quærit ſecundū cū ius prætoris dicatur vna vox iuris ciuili. & ſic eius pars quia multæ ſunt partes eius. vt ff. de iur. & iur. l. nā & ipſum. quare remediū à prætorē inuentū. ſ. bo. pos. nō ita eſſi- cax ſicut remediū à iure ciui. inuentū: quia illud perpetuū, hoc tēporale: ſic per illud acquiruntur iura directā, per hoc verō vti- lia. Rūdeo, q. prætor nō habebat poteſtatē legis condendæ per prius: ſed poſterius. nō em erat ſibi data poteſtas cōdendi legem eo modo quo principi, vel plebi, vel ſenatui, vel iuriſcōſulto. ſed data erat poteſtas reddēdi ius inter partes ſecundū leges ſcriptas in his in quibus ille deſiciebat ſecundū q. ſibi videbatur iuſtū vel æquū. Ideo prætoris in caſibus à iure ciuili nō prouiſis ad hoc vt quilibet ſe præmuniret, & ſciat quale ius erant reddituri, fa- ciebat edictū in paucis verbis. & illud ponebat in publico, ſeu in albo. vt qui vult legere poſſet. Et edicta poſtea per populum reci- piebantur pro legibus ſi populo placebant. & ſic per poſterius vt dixi. vt hæc habetur in l. ij. ff. de iur. & in §. ex hoc tempore. Ideo remedia prætoris erant annalia, quia officium eorū durabat anno & tribuebant iura vtilia nō directā. q. non erāt tante authoritatis ſicut leges populi. & iſta edicta quæ recipiebant pro legibus, po- ſtea per iuriſcōſultos interpretabant, et multa infinita ſuper eis dicebantur. vnde multum fuit auctum ius ciuile per talia edicta, imō in triplo pluſquam. l. xij. tab. vel populi, vel principū. vt pa- tet in voluminibus ſtorū. quod ergo tribuit hæreditatis aditiō de iure ciuili, hoc idem bonorū pos. petita & decreta de iure præ- torio. l. j. ff. de bonorum poſſeſſione. Cætera dic vt habetur ibi cū duabus legibus ſequentibus.

1. Differentia inter bonorum pos. que conſiſtit in iure ſicut hereditas, quæ etiam ſine ullo corpore intellectum iuris habet, & bon. pos. quæ eſt mixta ex iure & ſiſco. & bonorum poſſeſſor. hæreditatis petitionem.
2. An pater bonorum poſſeſſionem delatā filio poſſit cognoscere ſine filio. Et quid in filioſ ſine patre, & quid ſi appareat contradicor ſed cui acquiratur emolumentum: & an requiratur ius patris: & quid in repudiatione. nu. 4. 5. 6. 7. & 9.
4. Hodie non requiritur petitiō ſed ſufficit coram prætorē agnoſci.
5. Filius vel alius deſcendens ex quocunq. capite ueniat, an habeat annum. Gradus ſeu capita ſucceſſorij edicti.
6. Si filius repudiat bo. pos. expreſſe autē quā ſit exclusus ab aliquo capite, an perdat ſo- lum ex primo: an etiam ex ſequentibus?
7. A quo tempore incipit currere tempus bonorum poſſeſſio. delatæ filioſ. nu. & an ſit utilis.
8. Que ſit bo. pos. edictalis, & quæ decretalis.
9. Filius familias quare poſſit petere bo. po. non præſente inſſu patris, ſed adire hæredita-